

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202262
Dátum vydania rozhodnutia:	14.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013202262.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: M., bytom v W., proti žalovanému: Slovenská republika zast. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, Okresné riaditeľstvo PZ Petržalka, Holičská 22, Bratislava, Bytové družstvo Petržalka, Budatínska ul, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu štátnej správy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2014, č.k. 1S/308/2013-15, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2014, č.k. 1S/308/2013-15, p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu, že žaloba žalobcu trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jej vecnému prejednaniu a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu súdu neboli odstránené. O náhrade trov konania rozhodol tak, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uvedeného rozhodnutia krajský súd konštatoval, že súd rozsahom žaloby je viazaný a nemôže obsah žaloby nahradiť ani doplniť, ani si toto doplnenie žalobca nemôže vyhradiť až na ústne pojednávanie vo veci (§ 250h ods. 1 OSP), a preto nie je splnený základný predpoklad pre postup podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo a bolo dôvodné konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastaviť.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie. Posudzujúc odvolanie žalobcu podľa jeho obsahu v zmysle § 246c ods.1 OSP v spojení s § 41 ods.2 OSP žalobca prejavil nesúhlas so zastavením konania napadnutým rozhodnutím krajského súdu domáhajúc sa jeho zrušenia. Žalobca v odvolaní namietal porušenie Všeobecnej deklarácie ľudských práv, postup súdu bez pojednávania poukazom na ust. § 250f a § 221 ods. 1 OSP a porušenia § 221, § 235 ods. Trestného zákona a

Trestného poriadku §§ 7,10, 46, 55/1.. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca vyjadril nespokojnosť s konaním a rozhodnutím v právoplatne skončenej veci Okresného súdu Bratislava V rozsudkom z 5. februára 2009, sp. zn. 14C/36/06-88 a žiadal priznať náhradu škody vo výške 2 695,30 € s prísl., označiac za odporcu OS BA -5, Prokofievova 6, Bratislava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podstatnou otázkou v odvolacom konaní bolo posúdiť, či existovali zákonné dôvody na zastavenie súdneho konania podľa § 250d ods. 3 OSP.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250h ods. 1 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 114 ods. 1 OSP, ak súd neodmietol návrh z procesných dôvodov alebo nerozhodol o zastavení konania podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, pojednávanie pripraví tak, aby bolo možné rozhodnúť o veci spravidla na jednom pojednávaní.

Ustanovenie § 114 ods. 1 OSP obsahuje právnu úpravu prípravy pojednávania, ktorou je činnosť súdu, ktorá predchádza nariadeniu pojednávania a rozhodnutiu vo veci samej. Medzi úkony súdu, týkajúce sa prípravy pojednávania, patrí najmä skúmanie podmienok konania.

V prípade, ak prvostupňový súd zistí dôvod na vydanie nemeritórneho rozhodnutia, nenariaďuje ani pojednávanie, ale len vydá rozhodnutie bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu krajského súdu vyplýva, že podaním zo 17. decembra 2013, doplneným 14. januára 2014 (podanie z 9. januára 2014) žalobca namietal nezákonnosť postupu a rozhodnutia Okresného súdu

v Bratislave V z 5. februára 2009, č.k. 14C 36/06-88, pričom za žalovaného označil Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, resp. v podaní z 9. januára 2014 označil za žalovaného Bytové družstvo Petržalka. Uznesením zo 7. januára 2014, č. k. 1S 308/2013-10 krajský súd uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil svoju žalobu o podstatné náležitosti žaloby, ktoré krajský súd

v uvedenom uznesení presne špecifikoval, s tým, že bol žalobca poučený, že ak nedoplní žalobu v stanovenej lehote, súd uznesením konanie zastaví.

Žalobca v ustanovenej lehote neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, ani svojim podaním z 9. januára 2014, avšak tieto vady bránili jej vecnému vybaveniu. Krajský súd následne konanie zastavil. Žalobca ani v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu neodstránil vady návrhu tak, aby bolo zrejmé akého konkrétneho rozhodnutia orgánu verejnej správy sa domáha a z akých dôvodov.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Právoplatné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy, keďže súd nie je orgánom verejnej správy.

V správnom súdnictve podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo, súdy preskúmajú rozhodnutia a postup orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe t.j. v medziach žaloby (§ 250j ods. 1 a 2 OSP). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Zo žaloby, z jej doplnenia ako aj z odvolania proti rozhodnutiu krajského súdu vyplýva, že žalobca vyjadroval nespokojnosť s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 5. februára 2009, č.k. 14C 36/06-88. V právomoci správnych súdov však nie je prieskum zákonnosti postupu a rozhodnutí súdov.

Krajský súd preto nepochybil, keď rozhodol o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože žalobca ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohli súdy v správnom súdnictve meritorne rozhodnúť o jeho žalobe, predovšetkým žalobca neoznačil žiadne konkrétne rozhodnutie správneho orgánu, ktorého prieskumu sa domáha.

Záverom odvolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že rozhodnutím v danej veci nie sú dotknuté jeho práva na uplatnenie práva na ochranu proti nezákonnému rozhodnutiu a postupu orgánu štátnej moci, ktoré môže uplatniť v inom občianskoprávnom konaní podaním návrhu na príslušnom okresnom súde.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, lebo žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.